

et Samraad, der er afholdt mellem Ministeren og Finansudvalget angaaende Postbudenes Forsyning med lettere Frakker til Sommerbrug. Nu har den ærede Ordfører jo sagt os, hvad Meningen er dermed, nemlig at de af Staten i Sommertiden skulle have til Brug Frakker af en lettere Art end disse tykke, uldne Frakker, som de nu have. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for disse Postbude. Postbudet er, om man saa maa sige, næsten alles Ven, han gæster daglig de allerfleste Hjem, og baade unge og gamle ere glade ved ham, naar han kommer, for han har jo noget enten til den ene eller til den anden og ofte til dem alle baade unge og gamle. At han ogsaa nyder stor Anseelse og Agtelse, er tit nok godtgjort. Der er maaske ikke mange af vore Bestillingsmænd, som i den Grad nyde deres Medborgeres Agtelse eller de Folks Agtelse, som de ere satte til at betjene, som netop Postbudene — jeg tænker nu nærmest paa Landpostbudene — derfor have de ogsaa tit af Befolkningen faaet synlige Beviser paa, at man paaskønner dem, blandt andet ved, at der i vedkommende Postdistrikt er indsamlet Penge til Vandstøvler, til Regnkapper, ja, endogsaa Pengegaver til dem. Ved dette Samraad, som her er nævnt under Nr. 34, er man jo kommen til, at ogsaa Staten gennem Lovgivningsmagten mener at burde være lidt hensynsfuld over for disse Folk. I den første Tid, efter at vi havde faaet denne Institution med kongelige Landposter, var det saadan, at de maatte bruge deres eget Tøj, de havde da ikke disse Uniformsfrakker og Uniformshuer, som de nu have, men det var overladt til Postbudet selv, hvilket Tøj han vilde iklæde sig, enten det nu skulde være tykt eller tyndt efter Aarstid og Vejrlig. Men nu have vi jo faaet indført, at de skulle bruge Uniformsfrakker, nogle tykke, forede varme Frakker, som ere meget gode om Vinteren, naar det er koldt, men som paa ingen Maade svare til Sommeren; paa de varme Sommerdage under den brændende Solhede midt paa Dagen, paa hvilken Tid Landpostbudene i Reglen maa gaa omkring i deres Route, ere disse varme Frakker meget generende at gaa i. Hvad den ærede Ordfører antydede, er ogsaa kommet til min Kundskab, at der er enkelte Postmestre, der ere gaaede saa vidt, at de bestemt have fordret, at Postbudene skulde gaa i disse Frakker og ikke en Gang maatte bruge deres eget Tøj, hvor de ønskede det. Nu hørte jeg ganske vist, at den ærede Ordfører sagde, at det

var imod, hvad Ministeren egentlig fordrede, og dersom Postmestrene vilde gennemføre det, havde det ikke Ministerens Billigelse. Det er jo meget godt, men saa skulde de dog slide paa deres eget Tøj. Naar de skulle forskaanes for saaledes at gaa med det tykke Tøj i den varme Sommerid, er der kun to Veje at gaa. Den ene er den, at de faa Lov til at gaa i deres eget Tøj, og den anden, at Staten giver dem en anden lettere Uniformsfrakke til at bruge om Sommeren. Jeg vil nu gerne anbefale, at den sidste Vej bliver fulgt, nemlig, at der bliver tildelt dem en tyndere Uniformsfrakke til at gaa i om Sommeren, og jeg har netop begæret Ordet for at lægge et godt Ord ind for, at det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister maatte kunne blive enige om at tildele disse Folk denne lille Begunstigelse; de trænge saamænd haardt nok dertil, dels fordi det, som jeg allerede har nævnt, er saa generende at gaa i det tykke Tøj, og dels fordi de ellers skulde bruge deres eget Tøj, og det er jo kostbart at slide paa, og deres Løn er lille nok i Forvejen. — Da jeg har Ordet, er der en anden Post, jeg ogsaa gerne vilde berøre, det er ogsaa et Samraad mellem Ministeren og Udvalget, nemlig det, som er nævnt under Nr. 30, om Befordring paa Statsbanerne med Bænkevogne. Det er jo en Befordringsmaade, som vi havde, før Loven om de ny Billettakster blev gennemført. Der er flere, som have udtalt sig til mig om, at de vare meget kede af, at disse Bænkevogne gik ud, for disse ny Takster ere ikke i den Grad billige, som vi egentlig havde tænkt os, i alt Fald naar man undtager de længere Afstande. Paa de kortere Afstande var det — ved Selskabs- og Foreningsrejser — forholdsvis meget billigere at køre med Bænkevogne, end det er at tage en ordinær Billet paa tredje Klasse. Nu staar der i den Redegørelse fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, som er aftrykt i Betænkningen, at det er en Befordringsmaade, som ikke var kendt paa Sjælland, og at det saa vilde være at begunstige Fynboer og Jyder paa Sjællændernes Regning. Men jeg tror dog, at Generaldirektøren der er en Smule uklar. Saa vidt mig bekendt var det ikke forbudt Sjællænderne at bruge Bænkevogne, om de havde villet, men det er nok det, de ikke have. Men derfor kan man ikke sige, at det er en Begunstigelse for Jyderne, at de maa, hvor de andre ogsaa maa det, og det har jeg ikke noget imod, naar de ville benytte det. At det er Jy-